

Sygn. akt I CSK 112/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi M. M. o wznowienie postępowania zakończonęgo
prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 maja 2012 r.,
sygn. akt I Ns (...)

w sprawie z wniosku E. Ł.

przy uczestnictwie J. B. i Skarbu Państwa - Prezydenta m. W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej skarżącego

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt IV Cz (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił zażalenie M. M. na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt I Ns (...) odrzucającego jego skargę o wznowienie postępowania w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia, zakończonej prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 30 maja 2012 r., sygn. I Ns (...).

M. M. od postanowienia Sądu Okręgowego wniósł skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku oraz od postanowień: w przedmiocie odrzucenia pozwu oraz umorzenia postępowania. Zgodnie zaś z art. 519¹ § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Należy zatem przyjąć, że w obu tych trybach postępowania ustawodawca w sposób analogiczny uregulował rodzaj orzeczeń podlegających zaskarżeniu skargą kasacyjną. Powołane przepisy wyłączają dopuszczalność skargi kasacyjnej od innych, niewymienionych w nich postanowień, choćby kończyły postępowanie w sprawie.

W sprawie mamy do czynienia z postanowieniem sądu drugiej instancji oddalającym zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie o zasiedzenie. Jest to zatem postanowienie w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania. Postanowienie w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania w sprawie nie może być jednak utożsamiane ani z orzeczeniem w przedmiocie odrzucenia pozwu ani umorzenia postępowania. Skarga o wznowienie postępowania, niezależnie od tego, jaki przypisze się jej charakter prawny, a więc czy swoistego środka zaskarżenia, czy skargi (w znaczeniu *actio*), zbliżonej do pism wszczynających postępowanie, jak pozew albo wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego,

z uwagi na odrębną nazwę a przede wszystkim odrębny reżim jej wnoszenia i rozpoznania (art. 399-416¹ k.p.c.), nie może być utożsamiana z pozwem lub wnioskiem inicjującym postępowanie nieprocesowe. Ponadto, w związku z tym, że skarga o wznowienie postępowania zmierza do zmiany albo uchylenia zaskarżonego prawomocnego orzeczenia, funkcjonalnie pełni rolę nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a więc funkcję zasadniczo inną od pozwu lub wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego. W konsekwencji, postanowienie wydane przez sąd drugiej instancji w przedmiocie tej skargi, a więc również postanowienie o oddaleniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2006 r. III CZ 103/05; z dnia 24 lutego 2012 r. I CSK 443/11; z dnia 11 kwietnia 2012 r. III CSK 57/12; z dnia 29 stycznia 2013 r. II CSK 465/12; z dnia 17 lipca 2014 r. III CZ 31/14 - nie publ.)

Tak więc skarga kasacyjna M. M. jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).